

העולם הזה

השבועון הסוציאליסטי

ה' ניסן תש"ב
מס' 28785
ת.ד. 186, מל. 28785
מדינת ישראל בע"מ
אין הסכמה אחרת עובר
מדינת ישראל בע"מ
המחיר: ר"ח לצרכני
המחיר: ר"ח לצרכני
מדינת ישראל בע"מ

העורך הראשי:
אורי אבנרי
ראש המערכת:
שלום כהן

עורך משנה: בנימין אורי
הכתב הראשי: שמואל ברנר
חברי המערכת:
ראש מערכת ירושלים: יוחנן אורון
מנהל מעבדה: דוד טחינן
עורך דפוס: משה אור
ראש המנהלה: שלמה הררי

בראשהשנה הבא ספק אם יישאר בכלל זכר למלחמה הגדולה.

2/12 '22

אולי אני רומנטי מדי. אך לי נדמה כי אין אומה רשאית להרוס ביד שרירותית את זכר ימיה הגדולים ביותר. מרוע לא תיעשה על הרגע האחרון פעולה גדולה כדי לשמור על העקבות לדורות הבאים. במי קום להשאיר את הדבר למקרה. לרצוני כי טוב של משק, כמו נגבה, או ליכולתן הפרטית של משפחות שכולות?

מדי פעם, בעברי על פני שרידי המכוניות של באבאליחאד, אני חש כאב כמעט גור פני. אלפים עוברים כאן מדי יום, אינם זורקים אפילו מבט אל שלדי הפלדה החלרי, דים, המתפרקים והולכים. האם זוכר משהו את יוסף סימבול הפתח תקוה? טיפס כי ראש כיתת מתאבדים אל ראשההר כדי להציל את השמירה?

אין כאן ענין שיגרת של הנצחה החיילי. כיבוד החללים. כאן יש להנציח את דמיון חו של דור. מרוע לא יושמו שלדי באבאליחאד וראש בראש גושביטון פשוטים, תזכור גאה לעוברים בזכות מי הם עוברים? מרוע לא יישמרו מגדליהים המופצים, הקירות המנוקבים, הבונקרים האפלים?

אסור לשכוח את המלחמה. עוד יש בה אורז של לקח בלתי נגמל, מעין של יד עזת שטרם התפרסמו. מישהשכל עומק שאיש לא מיצה אותו. אסור לשכוח את הפרשות המסתוריות בכוחה של נשיית לט רון, נפילת הערעהתיקה, הנסיגה מאל עויש, רפיח. ואסור לשכוח את הפרשות המזהירות באיפל של נביושע ובאבאליחאד.

בנצרת ראיתי קבוצה של חיריים שויי ציים מסביב לאשה צעירה לבושה שמלת כלולות לבנה, עטופה צעיף צח וסמוקה מת התרגשות מבושית. הסתבר שהמשפחה הגדולה באה כל הדרך משוייץ כדי להשיא את הווג הצעיר בעיר הקדושה.

הנה רעיון למערכת העמולה עולמית למען החירות הישראלית הגוססת. היגש או בנצרת - עיר מולדתה של מרים! נאמר לי מיד שזה רעיון טפשי. החברים הדתיים בכנסת היו מעוררים מיד שערו ריה.

היה היה איש בניבירבס שפחד תשבצים בבוך. יום אחד הוא קיפץ מהשבץ לתשבץ

מכתבים

איתנו גם על עמיתיהם. הצרה היא שמעט ואין הבלד בנישה זאת בין כל המפלגות - ממנה בארד ועד מנהל בנין. ממששה שרת ועד משה סנא משמאל ועד ימין. הנישה היא תמיד אותה נר שה ניטואית.

יורם דלמר, חיפה.

ימה שמו של האיש שבחר את אישהשנהו בהכירי את המיוזות והוסרההחירות שלכם הת ערכתי עם חברתי כחמש לירות שתבחרו באורי נליו. איכותם אותי קשות.

שמואל לבל, ירושלים

עורכי העולם הזה מצטערים שלא אישרו את הדעות הרעות של הקורא לבל. מקווים ששינוי דעתו לטובה היה שווה את השלל לירות.

חיפה, עיר נערות

לעולם לא האמנתי שאפשר בהמשה עמורים לשקף את האופי של עיר שלמה כמו חיפה.

(העולם הזה 885) נישתי לקריאת המאמר בספק נות רבה. אולם כשנמרתו אותו היה נדמה לי שאין עוד מה להוסיף. ברכתי, ואם תורמנו לי חיפה, מנת סלאפל חיפאיה.

אבי קרמר, חיפה

המסטימטיקה שלכם על יחס הבנים והבנות בחיפה הסבירה לי, סוף, מרוע החיפאית הר ממוצעת היא עוד יותר שחצנית. עוד יותר ריקה ועוד יותר משעמם מאשר הצעירה הישראלית הממוצעת (אם אפשר!)

יש, אל ברניו, תל אביב

הפתרון פשוט: ריבוי נברים או שישה של נישואין במשולש. זה מתאים גם ליוקר המחיה - יתכן ששני נברים יהיו מסוגלים לפרנס אשה אחת בימים מרופים אלה...

רפאל כהן, נהריה

לפי הכלל: נחמת רבים - חצי צרה.

מי סיפר לכם שחיפה היא עיר ללא נערות? איני מתמצא בסטימטיקה, אבל אני רואה המון נערות חמורות מטיילות המשחמש ברחוב הרצל בכל יום שבת אחריהצהריים. כמו כן אני יודע שרוב חברי החיפאים הצליחו להתחתן הרבה יותר מהחברי בערים האחרות.

יורם כץ, חיפה.

מוזן עם גידול הביקוש לעומת היצע, הרי המקרים זוכה.

תגובות לשרה בוקר

קראתי על ההצעה לארגן נרעין שיצא לשרה בוקר (העולם הזה 883), ואיני מכין מרוע ורקא שההצעה... ככל אינן, כמיה והדבר יאורנו, אני מוכן להצטרף.

י. רפאל, תל אביב

אבקשם לצרף גם אותי לאותם צעירים היוציאים לשרה בוקר (אם כי אני מכין למה ורקא לשם).

יעקב יעקוביץ, בני ברק.

נשק שאינו נשק

היחידה שהתפתח על דפי עיתונכם כתוצאה מי הכתבו של א. ג. מירושלים על השימוש בסמים מסוכנים כנשק במלחמתנו נגד הערבים (העולם הזה 881) הוא ויכוחסר. לאסיתו של דבר החי שיש אינו נשק כלל.

עד כמה שידוע לי נילו לאחרונה רופאים אמריקאיים כי החשיש אינו הורס את מערכת העצב כ'ם ואינו פוגע בנוף בכל צורה אחרת. הוא רק אינו הניל, ממש כשם שהסגרות יוצרות הניל, היוצרים שנינו יסודי בתאי הנוף והורי סים אותו בהדרגה הם ביקר מורסין, קוקאין והרי רואין. כמים אלה מותרים לנוף באמצעות זרי קוט - וכידוע אין בנייהמחזר כמחכים ביותר דקורומחמם. כך שתוכניתו של א. ג. אינה בת ביצוע - והיה היסס אליה אשר יהיה.

חוק מיון

אני מצטרף לדעתו של א. ספרון (העולם הזה 882) על בעיית הנונת. ביחסנו לבעיית זו יש מן הכפיפות לדיעה הקדומה, בדינן כמו תזועה האוחזת את הדתיים למראה בשרהחיר. אם רוצה אדם להתרחק מן הנונת, הרי זה ענינו הפרטי, ממש כשם שענינו הפרטי הוא אם לאכול תר נגולה מסוננת כהמאה... האדם הרתי ירוק שלוש פעמים למראה ונה, אך יקבל בכבוד החברות את רועה הנונות. על כן סימפתנו צריכה להיות: קץ לבעיותם של אנשי ציבור ואנשי משרה!

משה שמעוני, תל אביב.

שערה בכנס מים

ברשימתכם על מרת ברתה ארונן (העולם הזה 882) תיארתי אותה כסופת שיער. זה לנמרי לא נכון וגרם למרת ארונן אינעמיות רבה. לאסיתו של דבר היא בעלת שיער חזים מסולל.

ד. ג., הרצליה

אל תלבין את שערות רעותך ברבים.

מן הקל אל הכבד

בזמן האחרון התשבצים הם קלים ופשוטים עד כדי להרעיו. אני פוחד אותם כהרף עין. אם אין באפשרותכם לשבץ תשבצים קשים יותר, אתם יכו לים לפחות לשבץ פעם לפרסם את השאלות יחד עם התשבץ. לפחות זה לא יהיה כליכך משעמם. מרדכי דן, תל אביב.

מרוע אתם מנסים למרר את חיי הקוראים די מסכנים? בתשבצים האחרונים שפורסמו אצלכם נתקלתי לפחות בשלוש מעלות, והספקתי להויע את כל הנוף ששתיתי כמשך היום, בטרם ניליתי את הפתרון הנכון.

משה הוברמן, טבריה.

היה היה איש בניבירבס שפחד תשבצים בבוך. יום אחד הוא קיפץ מהשבץ לתשבץ

אך ניתלל בסעות - ונחנק!
רנה אור, חיפה.

זר תשבצים (בלי סעות) על קיברו של המנוח.

הכל חיובי

מה קרה לכם שהתחלתם לחלק לקוראים שמע של נקודות, פעם בשביל הערכת אופי, פעם בשביל הבטחת פרנסה או נישואין? מובן מאלי שלקטתי לעצמי את כל הנקודות החיוביות, ר השארתי את השליליות לחבריהמערכת. התוצאה: נוכחתי שאני אדם בעל אופי חזק, חיובי על חי בריות, מוכשר מכל הבחינות ועומד להצליח בי נישואין (לחשבות ליבן של כל הבחורות שיש לחן שיכוין). לפי הנקודות שצברתי מניע לי לפחות תואר של אישהשנה.

ליאון הלנברג, ירושלים.

נקודות מצאת, אכול דייך תשאר גם קצת לחבריך.

כיצד נהרג בעד הבית

כיצד יכול עיתונכם להנן על יצור כמו שאול נחמיה (העולם הזה 882)? יפה מצרכם ואף חזי בה להצלות חיות מן העולם התחתון, אבל מי ביקש סכס לשמש במה ושופר לפרטים מאותו עולם?

יצחק שחיל, ירושלים

אל תשפוט את חברך עד שתגיע לחבנת מקומו.

מירון השרון

הכל שתושבי חוסי לא יכלו להשתתף במירון האוטונומי שאורנו ביחסת העולם הזה (העולם הזה 883). חיות ותמארוננו לא חשבו על הטיפאים כלל. עתה יש כצונו להקים בחיפה מירון לי רוכביאוטונים. התישו לנו את עזרתכם?

מתתיהו מצנר, חיפה.

העולם הזה יתן את ידו לכל יוזמה מקור מית.

משחה השיגאות

בסיכום תוצאותהחירויותהשיחה (העולם הזה 883) לא הספרתי ביותר. כתבתי כי שושנה רייבני שברה את השיא הארצי בשחיית 100 מטר ב 1:35. אולם עד כמה שידוע לנו שייך השיא לירדנה של מנוש ובלונו. שחעמי דה אותו על 1:29.

ש. דוד, תל אביב.

לעורך המפורסם, ששבר טיאי של סעות, מכתיעונש מידי הבנות.

תאונות הזקנים

במכתבו אל הקוראים (העולם הזה 883) קבל עורך העולם הזה על תאונתהשלטון של וקני הרור נראה לי שאין מה להשתאות על תופעה זו ולקי בול עליה. מלהמתהדורות קיימת תמיד בצורת זו או אחרת בכל הארצות ובכל הזמנים. אולם כי ארצנו, החסרה מסורתחיים מקומית. יש כמובן כמה דברים נוספים לבעיה.

לדעתי נובעת השלואה לצעירים ורעיונותיהם כי עיקר מן הסיבות הבאות:

(א) חזמן הקצר ביותר, שנותר לזקנים להנות מסירותהשלטון, האלו הניעו במחפסה כה מאוחר רת בחייהם.

(ב) רצונם העז לשמור בצורה זו, או אחרת, על ערכיהחיים שבמחו על קרקע הניטו המוחזק ארופי. ערכיהחיים אלה כוללים: הסמכות בתוך עצמם, התרברבות מתמדת, טיטטוש של תופעות שחיות וזילול בעמים הזרים.

א. ברט, עכו.

פנטסיה בצבעים

תמונתהשער הצבענית שלכם (העולם הזה 885) אינה יכולה להיות מונדרת אפילו במילים, מששה מסנסטיי. מרוע אינכם מרבים בשערים מסוג זה? לילי מרחה, חולון.

ריבוי שערים צבעוניים עלול להוריד את שערהשער.

כל הכבוד למערכת שעמלה והוציאה שני גלי יוגנת מצוינים בשבוע בו שאר השבועונים הר ציניים לא הוציאו אפילו גליון אחד. זה עלה לי הבהב כסף (כמעט לירה תרד שמונה ימים) אולם זה היה כדאי. אני מקתה שבכל זאת הסקתם להינפש מעט בימי החיים.

אסתר ברילן, רחובות.

חן (ואנחה עמוקה) לקורא ברילן.

אם כבר, אז כבר

האשה שנמסרה לתאבד בירושלים, בצעדת עבר קהילהחברים (העולם הזה 885) מעוררת בי דעיונות. הייתי מצוץ לכל אזרחישראל, שמאסן בחייהם לאחוז בנשק ולנסות לפרוץ דרך אל הצעיר העתיקה. לפחות לא יהיה מותם לשוא.

אברהם צור, חיפה

מתאבדי כל ישראל, התאחדו!

ענין החזות - ברק שחור. הולך אתה קדימה, לא אחור, וכל העם את זאת יבין עוד פעם.

עתה יודעים זאת הצעירים מטעם והם כשובל מאחרי גוץ. יבוא עוד יום, ימים למה זה יום שובך. ילופה הם על מים כמו השעם.

אך עד בוא יום - זה מוחך חריף עסוק בנצה אספינוזה הגדול ובאפלטון יומם וליל חוקר.

מלבני באפלה חלון בצריף בשאלה: להיות או לא להיות? ורמוניות חוגות כשה בקר.

העולם הזה

השבועון הסוציאליסטי

פירוט ראש השנה ערכו כל משוררי העולם הזה תחרות על כתיבת סונטה ו שנושאה הוא ב. ג. זכה בפרס הראי שון המסורר של מלחמה, חתן פרס קלוציקי לשנת תקל"ו, והרי הסונטה שלו:

רעמתך הלבנה היא רעם,